

[Stetter.]

interesser, som skal forsvares. Ganske jævne familier med forholdsvis små indkomster, der sidder i et hus, kommer ud for den situation, hvis de ikke har børn, at når den ene af ægtefællerne dør, skal den anden betale en temmelig stor afgift, og det er en hård belastning for et sådant budget.

Jeg mener, at hr. Kjerulff-Schmidts risiko for at misforstå forslaget kun drejer sig om problemet med enker og enkemænd uden børn. Det drejer sig kun om at undgå, at den længstlevende skal betale afgift af den arvelod, som vedkommende får fra sin ægtefælle, og vi tænker ikke på noget som helst andet i denne forbindelse. Det er en detalje, det var en detalje, som også var oppe under behandlingen af revisionen af loven i 1972, tror jeg, det var, men denne detalje druknede i alle de mange andre problemer. Nu har folketinget tid til og ro til at få rettet dette spørgsmål op.

Jeg kan kun konstatere, at der er udtalt sympati for forslaget fra et flertal her i folketinget, og på denne baggrund går vi til udvalgsarbejdet, og vi håber, at det lykkes at få ministeren til at arbejde med på at få gennemført en ændring. Jeg går ud fra, at jeg er enig med ministeren for skatter og afgifter i, at det ikke er noget argument, at der skal gennemføres andre ændringer. Her er tale om en simpel retfærdighedshandling, og jeg går ud fra, at vi kan få bistand i udvalget til de andre ændringer, som måtte være nødvendige.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Kun ganske få bemærkninger. Den ene skal være den, at jeg gerne skal medgive, at der er sket noget siden 1968. Det er der. Der er bl. a. sket det, at man har fordoblet det fribeløb, der kan være i et ægteskab, før der bliver tale om arveafgift. Der er også sket noget andet, og jeg ved, det var det, både hr. Anders Andersen og hr. Stetter tænkte på, nemlig en inflationsudvikling.

Når jeg har indtaget den holdning til forslaget, som jeg gav udtryk for i mit første indlæg, så er det, fordi man ved at gå ind på dette forslag bryder med det princip, at man betaler arveafgift, når der rent faktisk falder arv. Det gør der jo rent faktisk i forbindelse med, at den ene ægtefælle falder bort.

Derudover skal jeg gøre den bemærkning, at jeg selvfølgelig er parat til at medvirke under udvalgsarbejdet, parat til at bidrage med de oplysninger, som udvalget måtte ønske til en vurdering af det forslag, der her er fremsat af det konservative folkeparti.

Kjerulff-Schmidt (FP):

Blot til hr. Stetter: jeg har absolut ikke misforstået forslaget på nogen som helst måde. Jeg nævnte i min ordførertale nogle problemer, der hænger ganske nøje sammen med det problem, forslaget forsøger at behandle, nemlig problemet om, hvorvidt man skal behandle den fremadrettede arv anderledes end den arv, der bliver i samme generation eller går en generation tilbage. Det er lige præcis det problem, forslaget tager stilling til, og det var det problem, jeg omtalte, og som jeg synes skal drøftes nærmere i udvalget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Stetter) (KF):

Jeg skal her i denne omgang nøjes med at udtrykke glæde over ministerens sidste bemærkninger.

Det er ikke undertegnede, der har henvist til svaret i 1968. Jeg er fuldstændig klar over, at der er sket noget, nemlig ved lov nr. 274 af 7. juni 1972. Det er rigtigt, at vi bryder med et princip, men hvis princippet er forkert, mener jeg ikke, der kan være noget som helst i vejen for at bryde med det, og jeg mener, at dette princip er forkert. Det er ikke rimeligt, at enker og enkemænd uden børn skal betale afgift ved dødsfald. Staten må vente med at få sin afgift, til begge ægtefæller er døde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om indførelse af karensdage for of-